

Nr 118

Av herr Bengtsson i Halmstad m. fl., angående behandlingen av redogörelserna för Europarådets och Nordiska rådets verksamhet.

(Lika lydande med motion nr 94 i Första kammaren)

Varje år lämnar Kungl. Maj:t en redogörelse till riksdagen över Europarådets och Nordiska rådets verksamhet. Detta sker antingen i form av en skrivelse eller proposition. Helt naturligt kommer dessa redogörelser att omspänna vitt skilda ämnen och problem, då de innehåller uppgifter om vad som varit uppe till behandling i de båda rådsförsamlingarna.

Vid ett par tillfällen har det emellertid i riksdagen framförts kritik över den utskottsbehandling som bestått de motioner som väckts i anslutning till redogörelserna. Det förhåller sig nämligen så, att redogörelserna skickas till utrikesutskottet, som också har att behandla motionerna, även om dessa berör problem, som normalt inte alls hör till utrikesutskottets kompetensområde. För att nämna ett exempel så väcktes dylika anslutningsmotioner vid vårriksdagen 1963 till redogörelsen om Nordiska rådet i följande frågor: koordinering av jakt- och fridlysningsbestämmelserna i de nordiska länderna, radions juridiska ansvar, lagstiftning om resebyråverksamhet och om intensifierat samarbete mellan de nordiska turisttrafikbyråerna i utlandet. Flera exempel skulle kunna anföras, men de uppräknade kan vara tillräckliga för att illustrera situationen. Med det förfaringsätt som användes kan utrikesutskottet få frågor som berör praktiskt taget vilket utskott som helst i riksdagen, och detta kan inte vara tillfredsställande.

Det finns naturligtvis olika möjligheter att åstadkomma en annan ordning. Man skulle kunna använda samma förfaringsätt som sker i fråga om FN:s arbete, och då löses problemet av sig självt. Det kan vidare tänkas, att de olika anslutningsmotionerna delades upp på de utskott där frågorna normalt hör hemma, eller man kan naturligtvis bibehålla nuvarande system och taga de olägenheter detta medför.

Mycket talar emellertid för att det riktigaste vore att använda samma form för avlämnande av redogörelser som sker för FN. Det kan nämligen starkt ifrågasättas, om det någonsin varit meningen att den allmänna motionsrätten på detta sätt skulle utökas. Ur många synpunkter är det bättre att koncentrera denna motionsrätt till den allmänna motionstiden, då kan nämligen motionärerna vara säkra på att motionerna bleve behandlade i rätt utskott, att olika remissinstanser komme att höras o. s. v.

Undertecknade motionärer har emellertid inte tagit definitiv ställning till vilka arbetsformer som är att föredraga. Vi konstaterar bara, att nuvarande ordning inte är bra och att en förändring borde komma till stånd. Vi hemställer därför,

att riksdagen måtte besluta vidtaga en sådan ändring i sin arbetsordning att tillfredsställande regler skapas i fråga om behandlingen av redogörelserna för Europarådets och Nordiska rådets verksamhet, samt att vederbörande utskott måtte utarbeta den författningstext som kan anses vara erforderlig.

Stockholm den 22 januari 1964

Tore Bengtsson

Stig Alemyr

Hilding Johansson

i Halmstad